

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ ΧΡ. ΑΓΡΑΠΙΔΗ

Τις τελευταίες ημέρες, σε ορισμένες ιστοσελίδες μέσω ενήμερωσης και κοινωνικών δικτύων διατυπώνονται και διαδίδονται υπαινιγμοί και αιτιάσεις αντικειμενικώς πρόσφορες να προκαλέσουν σύγχυση, να παραπλανήσουν το αναγνωστικό κοινό αλλά και να πλήξουν την τιμή και υπόληψή μου, αναφορικά με την υπόθεση του εξώδικου συμβιβασμού του Δήμου Πειραιά με την τράπεζα Merrill Lynch το έτος 2003..

Με την επίκληση, συγκεκριμένα, της έκθεσης ειδικού διαχειριστικού ελέγχου επί της οικονομικής διαχείρισης του Δήμου Πειραιά στην διάρκεια των ετών 2003 έως και 2012 η οποία μεταξύ άλλων θεμάτων έθιξε και την υπόθεση του εξώδικου συμβιβασμού του Δήμου Πειραιά με την τράπεζα Merrill Lynch, και της απόφασης που εξέδωσε η Επιτροπή Συντονισμού Ελέγχων (Ε.Σ.ΕΛ.) επί της υποθέσεως αυτής, διαδίδονται αόριστοι υπαινιγμοί ότι αγνοείται, τάχα, ο παραλήπτης του ποσού που κατέβαλε ο Δήμος Πειραιά, πράγμα εντελώς αβάσιμο και παραπλανητικό.

Επειδή όμως, ο κάθε Πειραιώτης δικαιούται να γνωρίζει την πλήρη αλήθεια, προς ενημέρωση των αναγνωστών σας, σημειώνω εντελώς επιγραμματικά τα εξής:

1. Αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων μου ως Δημάρχου Πειραιά τον Ιανουάριο του έτους 1999 αντιμετώπισα μια πλημμυρίδα κατασχέσεων και επιταγών προς πληρωμή που δεν είχαν σχέση με την διαχείρισή μου, αλλά με το κοινοπρακτικό δάνειο που είχε συνάψει ο Δήμος το 1993 κατά την θητεία του τότε Δημάρχου Πειραιά κ. Λογοθέτη, με κοινοπραξία έξη (6) αλλοδαπών τραπεζών ποσού 30 εκατ. δολ. ΗΠΑ. Προς ασφάλεια του δανείου αυτού, η διοίκηση του κ. Λογοθέτη είχε υπογράψει α) πρότυπη κύρια σύμβαση ανταλλαγής νομίσματος της Διεθνούς Ένωσης Χρηματιστών (ISDA Master Agreement) και ταυτόχρονη συμφωνία ανταλλαγής νομίσματος και επιτοκίου (Swap Transaction), β) σύμβαση εκχωρήσεως απαιτήσεων δυνάμει της οποίας είχαν εκχωρηθεί όλοι οι πόροι (έσοδα) του Δήμου γ) Σύμβαση Ενεχυριάσεως και δ) Συμφωνία Επιβάρυνσης Μετρητών και Εκχώρησης

2. Το κεφάλαιο του δανείου αυτού είχε καταβληθεί από τις δανείστριες τράπεζες σε δολαριακό λογαριασμό που τηρούσε ο Δήμος Πειραιά στο κατάστημα Πειραιώς της τράπεζας BANK OF AMERICA ήδη από το 1993 αλλά για λόγους που αφορούν την τότε διοίκηση του Δήμου δεν χρησιμοποιήθηκε.

3. Εξαιτίας λοιπόν της υπερημέριας του Δήμου οι κοινοπρακτούσες δανείστριες τράπεζες την 8η Ιουνίου 1995 κήρυξαν άμεσα αποπληρωτέο το δάνειο και ένεκα τούτου την 16-6-1995 η Merrill Lynch κατήγγειλε και την Συμφωνία Ανταλλαγής Νομίσματος και Επιτοκίου (Swap Transaction). Δεν ήμουν Δήμαρχος τότε.

4. Επί τη βάσει των ανωτέρω καταγγελιών οι δανείστριες τράπεζες άσκησαν αγωγές ενώπιον των Αγγλικών Δικαστηρίων επί των οποίων εκδόθηκαν το 1997 (ενώ δηλαδή δεν είμαι Δήμαρχος) δύο αποφάσεις του High Court of Justice του Λονδίνου με τις οποίες υποχρεώθηκε ο Δήμος να καταβάλει:

αφενός μεν σε πέντε εκ των έξη δανειστριών τραπεζών (σημειωτέον ότι δεν επιδικάσθηκε οποιοδήποτε ποσόν υπέρ της τράπεζας Mitsubishi Bank) συνολικά το ποσόν των δολ. ΗΠΑ \$835.109,12 λόγω ζημίας από την σύμβαση δανείου και συγκεκριμένα: α) στην Merrill Lynch Capital Services Inc το ποσόν των δολ. ΗΠΑ \$ 283.087,84 β) στην London Fortaiting Asia Limited το ποσόν των δολ. ΗΠΑ \$ 283.087,84 γ) στην Chang Hwa Coericail Bank Limited London το ποσόν των δολ. ΗΠΑ 141.543,91 δ) στην Landes Hypotekenbank Tirol το ποσόν των 56.617,57 και ε) στην Vereinsbank International το ποσόν των δολ. ΗΠΑ 56.617,57 πλέον τόκων μέχρι 18-6-1997 συνολικού ποσού δολ.. ΗΠΑ \$ 166.803,19 και εξόδων συνολικού ποσού δολ. ΗΠΑ 265.000,

αφετέρου δε στην Merrill Lynch Capital Services Inc το ποσό των δολ. ΗΠΑ \$ 5.176.423,83 πλέον τόκων ποσού μέχρι 18-6-1997 δολ. ΗΠΑ \$691.230,86 και εξόδων ποσού ΒΛ £575.000 λόγω ζημίας από την καταγγελία της Συμφωνίας Ανταλλαγής Νομίσματος και Επιτοκίου (Swap Transaction).

5. Οι ανωτέρω αποφάσεις των δικαστηρίων του Η.Β. κηρύχθηκαν εκτελεστές στην Ελλάδα δυνάμει των υπ' αριθμ. 5642/1998 και 5643/1998 αντίστοιχα αποφάσεων του Μον. Πρωτοδικείου Πειραιά. Επίσης δεν ήμουν Δήμαρχος τότε.

6. Την 1-1-1999 αρχίζει η πρώτη μου θητεία αλλά παράλληλα αρχίζει και ένας μαραθώνιος αλλεπάλληλων κατασχέσεων ακινήτων του Δήμου, κατασχέσεων εις χείρας τρίτων (συμπεριλαμβανομένης της ΔΕΗ καθώς επίσης τραπεζών στις οποίες διατηρούσε ο Δήμος λογαριασμούς) απαιτήσεων του Δήμου αλλά και ανακοπών κατά της εκτέλεσης κλ.π. αντιδικιών. Επιχείρησα να αποφύγω την οικονομική επιβάρυνση του Δήμου. Παράλληλα έθεσα το ζήτημα στην τότε Κυβέρνηση και άρχισα σε στενή συνεργασία με τον τότε Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών να αναζητώ εναλλακτικές λύσεις. Πλην όμως ο δικαστικός

αγώνας δεν είχε αποτέλεσμα υπέρ του Δήμου με αποτέλεσμα την 17-11-2002 (επικειμένης της λήξεως της δημοτικής περιόδου) το χρέος από την πρώτη μεν αγγλική απόφαση να έχει ανέλθει σε δολ. ΗΠΑ \$1.442.009, ΒΛ £382.022 πλέον 1.620.500 δρχ. και 1.150 ευρώ, από δε την δεύτερη αγγλική απόφαση το χρέος προς την Merrill Lynch να έχει ανέλθει σε δολ. ΗΠΑ \$9.951.273, ΒΛ £877.402,33 πλέον 2.013.500 δραχμών και 2.300 ευρώ. Λήγοντος δηλαδή του έτους 2002 το χρέος είχε φθάσει να ξεπερνά συνολικά τα 14 εκατ. δολ. ΗΠΑ. Καθίσταται φανερό πλέον ότι είναι μάταιο και εξαιρετικά επικίνδυνο για τον Δήμο να επιμείνομε στην δικαστική αμφισβήτηση του χρέους.

7. Την 1-1-2003 αρχίζει η νέα μου θητεία και αφού εξάντλησα σε στενή συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών τα περιθώρια εναλλακτικών λύσεων και διαπραγμάτευσης την οποία διεξήγε το δικηγορικό γραφείο του κ. Γρηγ. Τιμαγένη επιτεύχθηκε η αντίδικη πλευρά να συμφωνήσει στην εξώδικη επίλυση της διαφοράς, με τρόπο εξαιρετικά επωφελή και συμφέροντα για τον Δήμο, ο οποίος με την καταβολή ποσού 6,345 εκατ. ευρώ εξοφλούσε πλήρως και ολοσχερώς κάθε απαίτηση όλων των δανειστριών τραπεζών, καταργούνται όλες οι εκκρεμείς δίκες και ελευθερώνονται τα περιουσιακά στοιχεία του Δήμου από τις κατασχέσεις. Σημειωτέον ότι ήταν κατασχεμένοι οι τραπεζικοί λογαριασμοί του Δήμου, οι απαιτήσεις του εις χείρας τρίτων (ΔΕΗ κ.λ.π., και υπήρχε άμεσος κίνδυνος εκπλειστηριασθεί το κατασχεμένο Εμπορο-Ναυτιλιακό Κέντρο Πειραιά καθώς είχε εκδοθεί πρόγραμμα πλειστηριασμού με ημέρα διενέργειας του την 2-4-2003. Έτσι, σε εκτέλεση σχετικής απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου που εκδόθηκε με συντριπτική πλειοψηφία, μετά από σύμφωνη γνώμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου, ο Δήμος Πειραιά με την υπογραφή μου συνήψε την από 22-5-2003 Σύμβαση Συμβιβασμού με την Merrill Lynch, με την οποία είχε προβλεφθεί ότι α) *Η Merrill Lynch δηλώνει και εγγυάται πως θα πληρώσει εκείνη τις άλλες δανειστριες τράπεζες και ότι κανένας από τους άλλους δανειστές δεν θα απαιτήσει οποιοδήποτε ποσό που έχει σχέση με την δανειακή σύμβαση και τις διαφορές που ανέκυψαν και την υφισταμένη αντιδικία, ότι σε περίπτωση που εμφανιστούν τέτοιες απαιτήσεις θα συνδράμει και θα υποστηρίξει τον Δήμο στην απόκρουσή τους και ότι αν ο Δήμος υποχρεωθεί να πληρώσει σε οποιονδήποτε από τους άλλους Δανειστές ο,τιδήποτε σε σχέση με την δανειακή σύμβαση, τις διαφορές που επακολούθησαν και την υφισταμένη αντιδικία, θα αποζημιώσει άμεσα τον Δήμο για κάθε ζημία που τυχόν θα υποστεί (συμπεριλαμβανομένων των εξόδων)*

8. Σε εκτέλεση της Σύμβασης αυτής, εκδόθηκε από τον Δήμο χρηματικό ένταλμα που θεωρήθηκε από την Πάρεδρο του Ε.Σ., με βάση

το οποίο η ΤτΕ εξέδωσε σε διαταγή του Δήμου επιταγή ποσού 6,345 εκατομ. Ευρώ, την οποία οπισθογράφησα και η επιταγή αυτή παραδόθηκε την 5η Ιουνίου 2003 στην ειδικά εξουσιοδοτημένη εκπρόσωπο της Merrill Lynch και LG ROSEN, όπως είχε ορισθεί στην Σύμβαση Συμβιβασμού.

9. Η επιταγή αυτή πληρώθηκε από το συμψηφιστικό γραφείο της ΤτΕ (υποκατάστημα Πειραιά) στις 23-6-2003 και στις 7 Ιουλίου υπεγράφη η σχετική απόδειξη Είσπραξης και Εξόφλησης όπως προβλεπόταν στην Σύμβαση Συμβιβασμού

10. Συνεπεία του ανωτέρω συμβιβασμού και της καταβολής του ανωτέρω ποσού ήρθαν οι επιβληθείσες σε βάρος του Δήμου κατασχέσεις ελευθερώθηκαν οι τραπεζικοί του λογαριασμοί και ουδέποτε μέχρι σήμερα (επί 13 και πλέον έτη) εμφανίστηκε οποιοσδήποτε εκ μέρους των τραπεζών που συμμετείχαν στην ανωτέρω κοινοπραξία προβάλλοντας οποιαδήποτε απαίτηση.

11. Στο πλαίσιο ειδικού διαχειριστικού ελέγχου του Δήμου Πειραιώς από ελεγκτική ομάδα της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών συντάχθηκε έκθεση ελέγχου στην οποία μεταξύ άλλων θεμάτων περιελήφθη και η υπόθεση του ανωτέρω συμβιβασμού με την Merrill Lynch. Συγκεκριμένα, οι συντάκτες της έκθεσης ελέγχου προέβησαν στην διατύπωση των εξής παρατηρήσεων - συστάσεων. α) η σύμβαση συμβιβασμού την οποία κατάρτισε ο Δήμος Πειραιά έπρεπε να έχει υποβληθεί σε προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. β) να προσκομίσει ο Δήμος στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι τελικός δικαιούχος του ποσού των δολ. ΗΠΑ \$ 6.345.000 της παραδοθείσας επιταγής ήταν η Merrill Lynch.

12. Επί των ανωτέρω παρατηρήσεων της έκθεσης ελέγχου ο Δήμος Πειραιά υπέβαλε σχετικές αντιρρήσεις και επισήμανε αντιστοίχως ότι

α) επί του ζητήματος περί προσυμβατικού ελέγχου πως οι ισχυρισμοί των ελεγκτών είναι εντελώς αβάσιμοι, αφού οι σχετικές διατάξεις διαχρονικά προβλέπουν ότι στον προσυμβατικό έλεγχο των συμβάσεων των ΟΤΑ δεν υπόκεινται (ούτε τότε ούτε σήμερα) οι συμβάσεις συμβιβασμού, πράγμα που προκύπτει και από το γεγονός ότι ακριβώς επειδή δεν υπήρχε ανάγκη προσυμβατικού ελέγχου το σχετικό χρηματικό ένταλμα, το οποίο εκδόθηκε θεωρήθηκε από τον Επίτροπο του ΕΣ και

β) επί του ζητήματος σχετικά με τον τελικό αποδέκτη της επιταγής και την ικανότητα της Merrill Lynch να συνάψει την

σύμβαση συμβιβασμού και να εισπράξει το ποσόν των 6.345.000 ευρώ πως:

- (1) Η σύμβαση συμβιβασμού νόμιμα και έγκυρα υπογράφηκε με την Merrill Lynch, διότι, αυτή ήταν εκείνη που επέσπευδε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του Δήμου έχοντας προβεί σε κατασχέσεις τραπεζικών λογαριασμών του Δήμου, κατασχέσεις εις χείρας τρίτων απαιτήσεων του Δήμου (συμπεριλαμβανομένης της ΔΕΗ) και του Εμποροναυτιλιακού Κέντρου ο πλειστηριασμός του οποίου είχε οριστεί να διενεργηθεί τις 2-4-2003. Άλλωστε θα ήταν αδύνατο να υπογραφεί συμβιβασμός με οποιονδήποτε άλλον από την στιγμή που η σχετική γνωμοδότηση του Προϊσταμένου της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου αφορούσε και ανέφερε την Merrill Lynch και μόνο και όχι οποιονδήποτε άλλον.
- (2) Είναι παντελώς αδιάφορο για τον Δήμο Πειραιώς, τι έκανε και πως χρησιμοποίησε η Merrill Lynch την επιταγή, αφ' ης στιγμής αποδεικνύεται από την απόδειξη είσπραξης και εξόφλησης με ημερομηνία 7-7-2003 ότι με την πληρωμή της επιταγής αυτής εξοφλήθηκε το χρέος όχι μόνο προς την Merrill Lynch αλλά και προς όλες τις άλλες τράπεζες, όπως προκύπτει από το γεγονός ότι μολονότι έχουν παρέλθει περισσότερα από 13 έτη δεν έχει εμφανισθεί κάποια από τις τράπεζες αυτές να προβάλλει οποιαδήποτε αξίωση κατά του Δήμου.
- (3) δεν αφορά τον Δήμο Πειραιώς, δεν επηρεάζει το κύρος και την νομιμότητα της συμβάσεως συμβιβασμού και δεν συνιστά πλημμέλεια εκ μέρους των οργάνων του Δήμου Πειραιώς, σε ποίο λογαριασμό κατατέθηκε η επιταγή μετά την παραλαβή της από την ως άνω εντολοδόχο της Merrill Lynch, κα L.G. ROSEN. Αν η Merrill Lynch, μετά την παραλαβή της επιταγής επέλεξε να καταθέσει σε άλλον λογαριασμό την επιταγή η ακόμη και να την μεταβιβάσει σε τρίτον (άνευ περαιτέρω οπισθογραφήσεως) στο πλαίσιο οποιασδήποτε μεταξύ τους συναλλακτικής σχέσεως, είναι αδιάφορο για τον Δήμο Πειραιώς, αφού πρόκειται για ζήτημα, το οποίο αφορά την διαχείριση της Merrill Lynch και όχι του Δήμου Πειραιώς.

13. Επί των ανωτέρω αντιρρήσεων του Δήμου Πειραιά απεφάνθη ήδη η Επιτροπή Συντονισμού Ελέγχων (ΕΣΕΛ) της ΓΔΔΕ, η οποία και αναγνώρισε πανηγυρικά την μόνη νομικώς (αλλά και λογικώς) ορθή

άποψη την οποία ο Δήμος Πειραιά υποστήριξε από την πρώτη στιγμή σχετικώς με την έλλειψη οποιασδήποτε υποχρεώσεως προσυμβατικού ελέγχου (α΄θέμα) και αποφάσισε να παραπέμψει στις αρμόδιες Εισαγγελικές και Εποπτικές Αρχές την περαιτέρω διερεύνηση σχετικά με το ποιος ήταν ο τελικός αποδέκτης της επιταγής (β΄θέμα).

14. Η ανωτέρω απόφαση της ΕΣΕΛ, δεν στοιχειοθετεί προφανώς οποιαδήποτε ευθύνη του Δήμου. Για την πληρότητα και μόνο της ανάλυσης όμως, είναι χρήσιμο να σημειωθεί πως η ΕΣΕΛ εν προκειμένω υπέπεσε σε σοβαρή πλημμέλεια αφού παραβίασε τους κανόνες της λογικής. Συγκεκριμένα στήριξε την κρίση της επί του ζητήματος αυτού (ότι δηλαδή υπάρχει ανάγκη να διερευνηθεί που κατέληξε το ποσόν της επιταγής στην σκέψη πως δεν αποδεικνύεται η ιδιότητα της Merrill Lynch ως αντιπροσώπου και διαχειριστή των ασφαλειών στην δανειστική σύμβαση. Έτσι κρίνοντας όμως, παρέβλεψε κατά τρόπον που γεννά απορίες το γεγονός ότι, α) η ορισθείσα στην δανειστική σύμβαση αντιπρόσωπος και διαχειριστής των ασφαλειών τράπεζα Mitsubishi Bank ουδενός ποσού ήτο δικαιούχος σύμφωνα με τις εκτελούμενες δικαστικές αποφάσεις, β) επιπλέον δε και προεχόντως πως ουδεμία εξήγηση υπάρχει για ποίο λόγο η σύμβαση συμβιβασμού θα έπρεπε να συναφθεί με οποιονδήποτε άλλον πλην εκείνου (της Merrill Lynch) η οποία είχε επιτύχει την έκδοση υπέρ της τίτλου εκτελεστού είχε προβεί σε κατασχέσεις και επέσπευδε πλειστηριασμό δημοτικού ακινήτου, την στιγμή μάλιστα κατά την οποία η Merrill Lynch ανέλαβε δυνάμει του συμβιβασμού να καλύψει μόνη αυτή, κάθε απαίτηση των άλλων τραπεζών. Για να το πούμε απλά, η ΕΣΕΛ αγνοώντας όσα και ο πρωτοετής φοιτητής της Νομικής γνωρίζει, ζητά να διερευνηθεί τι έκανε την επιταγή η Merrill Lynch, ωσάν αυτό να έχει οποιαδήποτε σχέση ή αξία με ο,τιδήποτε αφορά την διαχείριση του Δήμου!!!! Για τον Δήμο Πειραιά είναι πλήρως γνωστό και σαφές ποίον πλήρωσε. Την Merrill Lynch. Καθαρά, νόμιμα και διαφανώς.

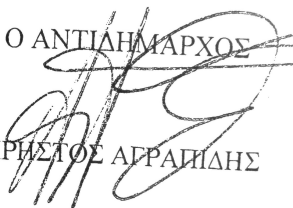
15. Σεμνύνομαι ότι με την λύση που έδωσα τότε, επέτυχα μια νομικά ανεπίληπτη σύμβαση που ωφέλησε προφανώς τον Δήμο, αφού με την κατάρτιση και υλοποίησή της, απαλλάχθηκε από την δαμόκλεια σπάθη απαιτήσεων ποσού υπέρτερου των δολ. ΗΠΑ \$14.500.000, που είχαν εξοπλιστεί, μάλιστα, με τίτλο εκτελεστό. Η τύχη των χρημάτων που κατεβλήθησαν σε υλοποίηση της σύμβασης αυτής, ήταν, είναι και θα εξακολουθεί να είναι ζήτημα άσχετο με τον Δήμο Πειραιά.

16. Κλείνω με μια απλή πρόταση. Το πόθεν έσχες που υποβάλλω αδιάλειπτα επί 20 σχεδόν χρόνια είναι καθρέφτης και εξαιρετικά αποκαλυπτικό για το πώς πορεύθηκα και πορεύομαι στον

δημόσιο στίβο. Το ίδιο διάφανοι και οι τραπεζικοί μου λογαριασμοί, που ως εκ περισσού δηλώνω ότι είναι ανοικτοί και έτοιμοι να δεχθούν τον έλεγχο κάθε αρμοδίου. Ο,τιδήποτε άλλο έχει τόση αξία όσο το μελάνι της σουπιάς, που είναι χρήσιμο για όποιον επιχειρεί να λερώσει αλλά εντελώς άχρηστο και ακατάλληλο για να ασκήσεις πολιτική και διοίκηση χρήσιμη και επωφελή για τον πολίτη.

17. Θεωρώ ότι τα ανωτέρω είναι καταλυτικά και διαλύουν οποιαδήποτε σκιά, εν πάσει περιπτώσει όμως, απολύτως αναγκαία για να έχουν οι αναγνώστες σας σφαιρική και ολοκληρωμένη γνώση του θέματος. Για τον λόγο αυτό θεωρώ αυτονόητο ότι θα φροντίσετε για την άμεση δημοσίευση της παρούσας, πολύ περισσότερο όσοι έσπευσαν να ζητήσουν την παραίτησή μου. Τα δικονομικά μέσα για την προστασία της τιμής και της υπόληψής μου είναι γνωστά, πλην όμως, θεωρώ βέβαιο ότι δεν θα καταστεί αναγκαίο να τα ασκήσω, αφού, πιστεύω πως σκοπός σας είναι η αντικειμενική πληροφόρηση του κοινού.

Πειραιάς 19 Σεπτεμβρίου 2016

Ο ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΓΡΑΠΙΔΗΣ